

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 8. Ebbo in Sedem Remensem restituitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

Sæculum IX. scripſiſſe in tabulario Domus Episcopalis
A. C. 842. depositos, hac ex cauſa & hortatu pio-
 rum virorum excitatus opus ſuum abſol-
 vit, illudque, Ludovico Imperatore in-
 terea defuncto, Regi Carolo ejuſdem fi-
 lio, in cujus Ditione vivebat, inſcripſit.

Huic operi in tres libros diviſo infer-
 ta ſunt, quæ ex Apologia Claudii con-
 tra Theodemirum extraxerat, & ſpecie-
 tim ſingula refutata. Jonas viam tenet
 a Dungalio tritam & eadem ferme argu-
 menta aſſert. Aſſerit, imagines ſolum-
 modo ad rerum memoriam & doctrinam
 noſtram eſſe ſervandas, nullum vero illis
 cultum exhibendum. At nihilominus
 prohibet illos tanquam Idololatras (*) ha-
 beri, qui coram imaginibus in honorem
 Sanctorum preces peragunt eo quod Fi-
 dem S. Trinitatis confiteantur. Jonas
 obiit anno octingenteſimo quadrageſimo
 tertio, poſtquam Sedem Aurelianenſem
 tenuiſſet annis viginti duobus. Succes-
 ſit defuncto Agius.

Lib. I. p. 649
Mabil. præf.
tom. 5. art. n.
36. Coint. an.
843. n. 39.

§. VIII.

Ebbo in Sedem Remenſem reſtituitur.

Narr. Cler.
Rem. to. 2.
Duchêne p.
341. Flod.
lib. II. c. 20.

Ludovico Pio fatiſ functo Lotharius fi-
 lius ejuſ primogenitus, Rex & Impe-
 rator

(*) Doctrina illis Proteſtantibus ſalubris &
 neceſſaria, qui Catholicos Idololatriæ accuſare
 non erubeſcunt.

rator ex Italia Wormatiam venit. Cum ^{Sæculum IX.} ibi moraretur, Ebbo Archiepiscopus Re- ^{A. C. 842.} mensis ex Monasterio S. Benedicti ad Li-
gerim, ubi captivus detentus fuerat, e-
greditur, & cum Bosone illius loci Abba-
te Lotharium adit, qui eum publico de-
creto Ingelhemii, vigesima quarta Junii,
Indictione tertia, Regni Lotharii anno
primo ab obitu Patris sui, nempe anno
octingentesimo quadragesimo dato Sedi
suæ restituit. In eo dicitur, Ebbonem
supplicantibus ejus Ecclesiæ Fidelibus &
Episcopis ita judicantibus reduci. Et o-
mnino Episcopi viginti subscribere, in-
ter quos fama magis celebres sunt Dro-
go Metensis, cui ob Dignitatem Archi-
capellani primus locus competebat.
Deinde leguntur nomina quatuor Archi-
episcoporum Otgari Moguntini, Hettonis
Trevirensis, Amaluini Vefuntini, Au-
dacis Centronensis †, Baduradi Episcopi † ^{Tarenta-}
Paderbornensis, Josephi Ebroicensis & ^{fiani-}
Abbatis Fontanellensis. Episcopi pleri-
que erant Itali & aliqui Galli, qui Lotha-
rii partibus favebant. Hujus igitur De-
creti auctoritate nixus Ebbo in Sedem
suam solemniter a quatuor Suffraganeo-
rum suorum Rothado Sueffionensi, Si-
meone Laodunensi, Erpuino Silvanecten-
si, & Lupo Catalaunensi, restitui voluit, *Conc. Sueff.*
nam ceteri Suffraganei quinque non ade- *II. Act. 5.*
rant,

Sæculum IX. rant, quod nempe, ut a plerisque credi-
 A. C. 842. tum, a partibus Regis Caroli starent.

Sup. Lib.
XLVII.

§ 48. tom. 7.
Spicil. p. 175

Cum Ebbo in literis, quibus Sedi suæ renunciaverat, promisisset, se nunquam rediturum, jam reditum suum defendere conatus est edita apologia, in qua dicebat, non potuisse se canonicè deponi ex virtute illius abdicationis suæ, cui vi compulsus, omnibus Bonis suis spoliatus, captivus & morbo debilitatus subscripsisset. In ea nullum se crimen nominasse, ob quod deponi mereretur, nec gregem suum in ejus depositionem consensisse. Tandem septem annorum carcerem, quem sustinuisset, satis asperam pœnitentiam fuisse ad expianda peccata, quæ secreto fuisset confessus. Inde concludebat, quod ad Sedem suam etiamnum vacantem legitime redire poterit. An solide & bona fide scripta sit hæc apologia prudentis Lectoris judicio relinquo.

In ultima divisione, quam Ludovicus Pius filiis suis præscripserat, pro utriusque Regni Lotharii & Caroli termino Mosâ amnis positus fuerat. Verum Lotharius, cum esset natu maximus, omnia sub uno imperio conjungere cupiens non solum Mosâ, sed etiam Sequana superatis usque ad Ligerim exercitum duxit. Et tunc quidem, ut diximus, Ebbo ad Ecclesiam Remensem rediit, eamque
 anno

anno integro obtinuit, quo temporis spa-
tio aliquot Clericos ordinavit; deinde
autem Rege Carolo restauratis viribus
Belgium repetente Remis ultimo valedicere coactus ad Lotharium Imperatorem confugit.

Sæculum IX.
A. C. 842.

Exinde Ebbo ad Sedem suam unquam redeundi spe abjecta recepit Cathedram Episcopalem Hildesheimensem in Saxonia, sibi a Ludovico Rege concessam, Episcopis & Papa consentientibus, ibique usque ad annum octingentesimum quinquagesimum primum, quo obiit, munere Episcopali functus est. Ad conversionem Paganorum incumbibat, & sæpe S. Anscharium Archiepiscopum Hamburgensem in suis ærumnis, quibus in Missionem Suecica premebatur, excitabat & confirmabat.

§. IX.

Pugna ad Fonteniacum.

Ludovicus Rex ab Imperatore parente *Nithard. lib. suo in ultima divisione sola Bavaria 2. in fin.* contentus esse jussus, copiis suis Caroli vires contra Lotharium auxit, & hostilibus fratrum agminibus ad Antiffiodorensem Civitatem sub finem Junii anno octingentesimo quadragesimo primo in conspectu stantibus Ludovicus & Carolus varias pacis condiciones Lothario obtulerunt; quas cum omnes rejiceret, tandem